

ὅπερ ἔχουν εἰς τὴν περιοχὴν / ⁶ χωρίου τῶν Δουκάδων, ἐπονομαζόμενον εἰς τές Χῶρες, πλησίον καὶ συνεγγὺς ἀμπέλια τοῦ ἄνωθεν ἰερέως παπὰ κὺρο Κωστῆ Γλυκαιώτη γύρωθεν / ⁷ ἐλεύτερα, πάντη ἐλεύθερα ἀπὸ παντὸς βάρους καὶ τέλους. Διὰ τιμὴν δικαίαν τὴν μέσοθεν αὐτῶν συμφωνησθεῖσα καὶ ἀρε / ⁸ σθεῖσα, ἵτοι εἰς δηνερικῶς ὑπέρπυρα ιε', ἥγοῦν δεκαπέντε, τὰ ὅποια τὰ ἔλαβεν ὁ ἀναγεγραμμένος κύρο Νικολὸς ὁ Τυ / ⁹ ροφᾶς μὲ τοὺς ἀδελφούς του μετρητὰ κατέπροσθεν ἐμοῦ νοταρίου καὶ τῶν γεγραμμένων μαρτύρων ἀπὸ χειρὸς παπὰ κύρῳ / ¹⁰ Κώστα Γλυκαιώτη τοῦ ἀναγεγραμμένου σῶα καὶ ἀνελλιπές. Καὶ εἰς νομὴν τὸν ἔθεσεν διὰ κονδυλίου ὡς τὸ σύνηθες Κορυφῶν. Καὶ ὑπόσ / ¹¹ χονται τοῦ διαφεντίζουν τὴν αὐτῶν πούλησιν. Καὶ οὕτως ὡμολόγησαν τὰ ἄνωθε δύο μέρη. Ὑπὸ μαρτυρίας Καλοΐωάννη Κυροί / ¹² ακάτου καὶ Στεφάνου Μακρῆ καὶ κύρο Θεοδούρου Λίμβερ<η>.†

96

Πώληση

φ. 25α'

1 Απριλίου 1516

† ,αφιστ' ἡμέρᾳ α' τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἴνδικτιῶνος δ'. Εἰς τὸ ναὸν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου εἰς τοὺς Δουκάδια κύρο Αντώνιος ὁ Τούσας καὶ Δημήτρης / ² ὁ ἀδελφός του ἀπὸ χωρίου τοῦ Σκριπεροῦ οἱ δύο αὐταδέλφοι παρὼν σωματικῶς ἔκουσίᾳ τους βουλῇ καὶ θελήσει ὡμολόγησαν καὶ εἰ / ³ παν ὅτι ἐπούλησαν, ἔδωσαν, ἐπαρέδωσαν καὶ διὰ τοῦ παρόντος νοταρικοῦ ἐγράφου ἐλευτέρωσαν πρὸς τὸν παρόντα / ⁴ τιμιώτατον ἰερέαν παπὰ κύρῳ Φίλιππον τὸν Κλήμην ἀπὸ χωρίου τοῦ Σκριπεροῦ καὶ δι' αὐτὸν πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ δι / ⁵ αδόχους κατόχους ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶναν τὸν ἄπαντα ἔναν κομμάτιν ἀμπελοπεριμβόλακκον καθὼς κλεῖ γύρωθεν / ⁶ μὲ εἰ τι ηὔρισκεται μέσα εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, πάρεξι δύο ἐλές ὅπερ εἶναι προῖκα τῆς ἀδελφῆς τους καὶ μία τοῦ Ἀγίου Πρωτομάρτυρος Στεφάνου, / ⁷ μὲ τοιοῦτον τρόπον καὶ συνμφωνίας ὅτι νὰ δίδῃ καὶ τελῆ ὁ ἄνωθεν ἰερεὺς καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶναν / ⁸ τὸν ἄπαντα τὸ σολιάτικον τοῦ αὐτοῦ τόπου ὅπερ ἐπλέρωνεν οἱ ἄνωθεν γεγραμμένοι αὐταδέλφοι πρὸς τὴν ἐνιμπα / ⁹ ρουνία τοῦ εὐγενῆ μισῆρο Γιάκουμου Φιομάχου τὸ καθέν τοῦ λινάρι λίτρες ε', ἥγοῦν πέντε, καὶ μία κότα τὸ διποίον ἀμ / ¹⁰ πελοπεριμβολὸν ἔναι καὶ στέκεται εἰς τὴν περιοχὴν καὶ διακράτησιν χωρίου τοῦ Σκριπεροῦ, ἐπονομαζόμενον εἰς τὸ Καμίνι, / ¹¹ πλησίον καὶ συνεγγὺς χωράφιν καὶ ἀμπέλιον τοῦ ἀναγεγραμμένου ἰερέως παπὰ κύρο Φιλίππου Κλήμη καὶ ἀνηβαίνει εἰς τὴν / ¹² ἀπερχομένην ὁδὸν τοῦ χωρίου τοῦ Σκριπεροῦ καὶ γυρίζει δυσικὰ τὴν στράταν στράταν καὶ ἐτέρων ἀληθεστάτων πλησια / ¹³ στάδων ἐάν εἰσὶν σὺν μπασῶν αὐτοῦ νομῶν, προσνομιῶν, περιοχῶν καὶ δικαιωμάτων τῆς αὐτοῦ πούλησης. Διὰ τιμὴν δικαίαν / ¹⁴ τὴν μέσοθεν

αὐτῶν συνμφωνησθεῖσα καὶ ἀρεσθεῖσα, ἢτοι εἰς δηνερικῶς ὑπέρπυρα ν', ἥγοῦν πενήντα, /¹⁵ καὶ κριθάρι μόδι α' τὰ ὅποια ὑπέρπυρα ν' καὶ κριθάρι μόδι α' ὡμολόγησαν οἱ ἄνωθεν γεγραμμένοι αὐταδέλφοι /¹⁶ Ἀντώνης καὶ Δημήτρης ὅτι εἶχαν καὶ ἔλαβαν αὐτὰ ἀπὸ χειρὸς τοῦ ἄνωθεν ἰερέως παπά κὺρο Φιλίππου Κλήμη σῶα καὶ /¹⁷ ἀνελλιπές. Καὶ εἰς νομὴν τὸν ἔθεσαν διὰ κονδυλίου ὡς τὸ σύνηθες Κορυφῶν. Καὶ ὑπόσχονται αὐτοὶ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν /¹⁸ τοῦ διαφεντίζουν τὴν ἄνωθεν αὐτὴν πούλησιν τοῦ εἰς ἐναντιότηταν ἐλθεῖ ποτὲ τὸν καιρόν. Καὶ οὕτως ὡμολόγησαν τὰ ἄνω /¹⁹ θεν δύο μέρη. Ὑπὸ μαρτυρίας παπά Καλοΐωάννη Μουμούρη καὶ Βασίλη Καριανίτη καὶ Στεφάνου Μακρῆ.†

Διαθήκη

8 Απριλίου 1516

† ,αφιστ' ἡμέρᾳ η' τοῦ Ἀπριλίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος δ'. Εἰς τὸν οἶκον τοῦ Λουκᾶ Λουρᾶ ὁ ἀναγεγραμμένος κὺρο Λουκᾶς Λουρᾶς ἀπὸ χωρίον τῶν /² Γαρδαλάδων ἐν ἀσθενείᾳ δεινῇ περι{περι}πεσών καὶ φοβηθεὶς τὴν τοῦ θανάτου ἀωρον τέλος μήπως αἰφνίδιος ἐπλέθη αὐτῷ /³ θάνατος καὶ τὰ αὐτοῦ ἀγαθὰ ἀδιόρθωτα μείνουσιν ὡς καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοῦτον συνέμβηκεν, θέλει καὶ ὁρίζει καὶ ποιεῖ διαθήκη /⁴ εἰς τὰ ἄπαντα ἀγαθὰ πράγματα. Ἐν πρώτοις ἀφήνω τοῖς πᾶσιν χριστιανοῖς τὴν ὀφειλομένην συχώρησιν. Ἀφίημιν /⁵ διὰ τὴν ψυχήν μου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ εἰς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκον εἰς τοὺς Γαρδαλάδες τές ἐλές ὅπερ ἔχω εἰς τὴν περιοχὴν χωρίον τῶν Γαρ /⁶ δαλάδων μὲ τοὺς Τζαγκαρᾶτες καὶ μὲ τοὺς Μαμαλάτους, ἥγοῦν τὸ μερτικόν μου. Ἐτι ἀφήνω τῶν τεσσάρων μου νίῶν Σταμάτη, Γεώργη, /⁷ Λινάρδο, καὶ Ἀναστάση τὰ ἄπαντά μου πράγματα, κινητά, ἀκίνητα καὶ αὐτοκίνητα, ὁσπίτια, ἀμπέλια, χωράφια, ἐλές καὶ πᾶν /⁸ ἔτερα νὰ τάχουν οἱ τέσσαροι μου νίοι ὁ κάθε εἰς τὸ μερίδιόν του μὲ τοιοῦτον ὅτι ἀφήνω τῆς συνμβίας μου τῆς Μαρίας τὸ σπίτι /⁹ ὃν μου ὅπερ κατοικῶ καὶ βαρέλι μετρῶν ζ', ἥγοῦν ἑπτά, καὶ τὸ ἀμπέλι μου εἰς τοῦ Λαύκη νὰ τάχῃ ἔξουσία νὰ ζωτροφῆται ἕως /¹⁰ τέλους ζωῆς αὐτῆς καὶ τρίων δεκαλίτρων χωράφιν εἰς τὸν Βεργὸν καὶ ἀποτύχοντάς της νὰ μένουν εἰς τὴν κληρονομία μου εἰς τοὺς ἄνω /¹¹ θεν γεγραμμένους. Ἐτι ἀφίημιν διὰ τὴν ψυχήν μου τῆς θυγατερός μου τῆς Πάντως διὰ προικίον της τὸ ἀμπέλιόν μου, λε /¹² γάμενον εἰς τὴν Ἀγορία, πλησίον τὸ ἀμπέλιον τὸ ἀμπέλι τῆς θυγατερός μου τῆς Σοφίας καὶ πλησίον τοῦ Ἀποστόλη τοῦ Μεσάζου νὰ πληρώνῃ /¹³ τὸν καθὲν χρόνον ἀσπρα β', ἥγοῦν δύο, εἰς τὸ αὐτὸν ἀμπέλι διὰ βάρος τοῦ αὐτοῦ ἀμπελίου. Ἀφήνω της καὶ 'να ταυρὶ χρονῶν β' νὰ τὸ δώσ(ουν) /¹⁴ οἱ τέσσαροι της οἱ ἀδελφοὶ οἱ ἄνωθεν γεγραμμένοι. Ἀφήνω της καὶ τὸ ἀμπέλι μου λεγάμενον

